

закріплення відповідальності за суб'єктами господарювання функцій зовнішнього нагляду, обліку та утримання ДЗПВ показало, що на загальнодержавному рівні діють [1], в яких викладені загальні вимоги до утримання зовнішнього протипожежного водопостачання, щодо питань проектування ДЗПВ діють [2].

Постановою [3] надано права регіональним та місцевим комісіям з питань техногенно-екологічної безпеки і надзвичайних ситуацій при держадміністраціях і виконавчих органах місцевого самоврядування в межах її повноважень, стосовно обов'язковості виконання їх рішень суб'єктами, які здійснюють діяльність на території відповідної адміністративно-територіальної одиниці у сфері цивільного захисту, а також звернені до органів державного нагляду з клопотанням щодо проведення позапланових перевірок у разі порушення законодавства у зазначеній сфері, в тому числі щодо утримання систем зовнішнього протипожежного водопостачання.

Наказом [4], в якому визначено зокрема порядок утримання систем зовнішнього протипожежного водопостачання. Відповідальними за утримання ДЗПВ, згідно цього документу – є суб'єкти господарювання, що виробляють або створюють послуги з централізованого водопостачання та водовідведення, які перебувають у них на балансі. Крім того, регламентовано взаємодію цих суб'єктів з підрозділами ДСНС.

Відповідно до Положення [5] здійснення нагляду за джерелами зовнішнього протипожежного водопостачання покладається на підрозділи організації запобігання надзвичайним ситуаціям та заходів цивільного захисту ГУ(У) ДСНС України в АР Крим, областях та містах Київ та Севастополь.

Але треба зазначити, що в цих нормативних документах немає єдиного підходу до вирішення питань щодо розмежування повноважень, відповідальності й функцій між суб'єктами, що здійснюють діяльність у цій сфері. На основі проведених аналітичних досліджень статистичних даних щодо стану експлуатації ДЗПВ, вимог сучасних нормативно-правових документів, пропозицій наданих суб'єктами що здійснюють діяльність у цій сфері обґрунтовано порядок та механізм здійснення обліку, нагляду і утримання ДЗПВ та на виконання Державної цільової соціальної програми [6] розроблено проєкт Інструкції з обліку та нагляду за протипожежним водопостачанням.

Впровадження Інструкції дозволить: визначити порядок та механізм взаємодії між різними суб'єктами, на які покладені функції утримання, обліку та нагляду за ДЗПВ, провести комплекс заходів щодо удосконалення використання для гасіння пожеж ДЗПВ, посилити та персоналізувати відповідальності суб'єктів господарювання, органів виконавчої влади та місцевого самоврядування за порушення вимог законодавства, протипожежних вимог будівельних норм, стандартів і правил з питань використання ДЗПВ.

Список літератури

1. НАПБ А.01.001-2004 Правила пожежної безпеки в Україні.
2. СНІП 2.04.02-84 Водоснабженіе. Наружные сети и сооружения.

3. Постанова Кабінету Міністрів України від 12.10.2010 № 927 «Про затвердження типового положення про регіональну та місцеву комісію з питань техногенно-екологічної безпеки і надзвичайних ситуацій».

4. Наказ Міністерства з питань житлово-комунального господарства України від 27.06.2008 № 190, зареєстрований в Міністерстві юстиції України 7.10.2008 за № 936/15627 «Про затвердження Правил користування системами централізованого комунального водопостачання та водовідведення в населених пунктах України».

5. Указ Президента України від 16.01.2013 № 20/2013 «Про затвердження Положення про Державну службу України з надзвичайних ситуацій».

6. Постанова Кабінету Міністрів України від 27.06.2012 № 590 Про затвердження Державної цільової соціальної програми забезпечення пожежної безпеки України на 2012-2015 роки».

Слободяник В.І. Сірко Р.І.

ПСИХОТРЕНІНГОВА ПРОГРАМА СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНОЇ АДАПТАЦІЇ КУРСАНТІВ ТА СТУДЕНТІВ ПЕРШОГО КУРСУ ВНЗ ДСНС УКРАЇНИ

Дослідження адаптаційних здібностей людини актуальне у зв'язку з динамічним збільшенням факторів, що зобов'язують людину взаємодіяти з середовищем. Вступаючи до вищого освітнього закладу людина зіптовується з проблемами, що пов'язані з недостатньою психологічною готовністю до навчання, з руйнуванням сформованих установок, навичок, звичок, ціннісних орієнтацій. Наслідком дезадаптації є стан напруженості і фрустрації, зниження активності у навчанні, погіршення поведінки, невдачі на першій сесії, втрата віри у свої можливості [1.]

Психологічна адаптація – це процес встановлення оптимальної відповідності індивіда та оточуючого середовища, що допомагає реалізувати потреби людини, досягати актуальних цілей при збереженні психологічного здоров'я, забезпечити відповідність її поведінки до вимог соціального середовища [2, С.55-59]

Саме тому об'єктом даного дослідження виступають адаптаційні можливості людини в умовах навчально-трудової діяльності, а техніки психотренінгу, що застосовуються для розвитку адаптаційних можливостей курсантів та студентів першого курсу являються предметом нашого дослідження.

Метою нашого дослідження було складення програми тренінгу соціально-психологічної адаптації, що у свою чергу має допомогти адаптуватись особистості у новому оточенні, підвищити мотивацію до навчання, допомогти знайти оптимальні моделі поведінки в соціумі.

Нами використовувались наступні методи: спостереження за учасниками тренінгу; бесіди та рольові ігри; психокорекційні вправи з поведінкової терапії; методи на виявлення тривожної поведінки К.Томаса, рівень агресії Басса-

...ки, розроблена нами анкета.
Розроблений тренінг марафонного типу, розрахований на 3 дні по 8 годин, на студентів та курсантів першого року навчання, у загальній кількості 15 чоловік.

Структура тренінгу складається з таких блоків:

1. Діагностичний: виявлення рівня агресивності, стилю поведінки в конфліктних ситуаціях;
2. Інформаційний: ознайомлення учасників тренінгу з основними видами спілкування;
3. Корекційний, де використовуються вправи з метою розвитку комунікативних навичок та виходу з конфліктних ситуацій.

Перший день спрямований на формування навичок рівноправної поведінки. Другий день – ознайомлення з техніками вербального і невербального спілкування. Третій день присвячений навчально – ефективним технікам поведінки в конфліктних ситуаціях.

Тривалість кожного сеансу може змінюватись залежно від ступеня зацікавленості учасників, готовності активно працювати над пошуком нової кращої моделі поведінки, та актуалізованості в них проблеми адаптації. Нерідко така актуалізація відбувається після того, коли молода особа переконується в хибних своїх очікуваннях (а інколи пізніше).

Для розвитку адаптаційних можливостей курсантів та студентів, нами була складена програма тренінгу соціально-психологічної адаптації, розроблені авторські вправи: “Розв’яжемо проблему разом”, яка актуалізує проблему, конфліктні ситуації, допомагає знайти шляхи вирішення, “Образ триводи” – спрямована на візуалізацію та усвідомлення тривоги. Окрім того розроблена анкета – опитувальник для виявлення ефективності тренінгу, яка проводиться на початку і в кінці тренінгових занять, і яка вміщує питання стосовно задоволеності власними стосунками у колективі та особливостями спілкування.

Запропонована програма тренінгу не забезпечує стовідсоткової адаптації, а лише сприяє цьому процесу, посилює динаміку шляхом “переведення” даного процесу на актуалізований усвідомлений рівень. Допомагає адаптуватися особистості до нового оточення, встановлювати психоемоційний контакт з учасниками тренінгу, засобами спілкування. Тренінг дає змогу скоректувати хибні очікування і типові ілюзії щодо навчання, підвищити мотивацію до навчальної діяльності, знайти оптимальну модель поведінки у соціальному середовищі. Оскільки основна адаптація курсантів та студентів відбувається у першій пірвоку навчання – саме тому, марафонна форма на нашу думку є більш доцільною.

Підводячи підсумки ми вияснили, що адаптація (від. лат. adaptatio - пристосовуючи) – це пристосування органів чуття та цілого організму до нових, змінених умов існування. Виділяють адаптацію психологічну (приспосовування індивіда до групових норм) та фізіологічну (зміна параметрів чутливості аналізаторів). До компонентів, що мають безпосереднє відношення до особистості, виділяють адаптацію: соціальну, соціально-побутову, економічну, комунікативну, психологічну.

Розроблений тренінг адаптації першокурсників до умов проходження навчально-трудової діяльності. Тренінг марафонного типу розроблений на три дні. Кожен день включає діагностичний, інформаційний та корекційний блоки. Перший день спрямований на формування навичок рівноправної поведінки. Другий день – ознайомлення з техніками вербального і невербального спілкування. Третій день присвячений навчально-ефективним технікам поведінки в конфліктних ситуаціях. Розроблені нами вправи: “Розв’яжемо проблему разом”, та “Образ триводи”.

З метою виявлення ефективності тренінгу розроблена анкета, яка виявляє зміну установок особистості щодо процесу соціально-психологічної адаптації до і після проведення тренінгу.

Список літератури

1. Основні проблеми адаптації першокурсника у вузі <http://ua.textreferat.com/teferat-10589-1.html>
2. Аспркіна Г.П. Організаційно – педагогічна структура соціальної адаптації студентів першокурсників до умов навчання у вищих закладах освіти // Проблеми освіти. - № 44. - 2006. - С. 55 – 59.

Соболь А.Н., Олениченко Ю.А.

К ВОПРОСУ ОПРЕДЕЛЕНИЯ ОПТИМАЛЬНОГО КОЛИЧЕСТВА СРЕДСТВ МОНИТОРИНГА ТЕПЛОВЫХ ПОЛЕЙ ПОЛИГОНОВ ТВЕРДЫХ БЫТОВЫХ ОТХОДОВ

Проблема накопления твердых бытовых отходов (ТБО) становится все более актуальной для современного общества и заставляет искать пути безопасной их утилизации. От успешного решения этой проблемы во многом зависит оздоровление природной среды урбанизированных территорий. Существует около ста разновидностей технологий обезвреживания ТБО, при этом самым простым и относительно дешевым методом является складирование на санитарных полигонах. Данный метод является наиболее распространенным, особенно в странах с развивающейся экономикой. В Украине технологии захоронения твердых бытовых отходов на полигонах остается наиболее применяемой. Вместе с тем, биохимические процессы, протекающие на территории данных объектов, приводят к повышению их пожарной и техногенной опасности. Таким образом, одной из задач, направленной на предотвращение реализации указанных опасностей, является мониторинг тепловых полей полигонов твердых бытовых отходов.

Существующие подходы к процессу мониторинга полигонов ТБО приведены в работах [1-3]. Следует отметить, что данные работы, в основном, посвящены экологическому мониторингу данных объектов.

Целью данной работы является разработка математической модели размещения средств мониторинга тепловых полей полигонов ТБО.